

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobkyně:

P. T. H.

bytem K. 288/3, P. 6

zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem,
sídlem Příkop 834/8, Brno

proti

žalované:

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 1. 2018, čj. MV-123032-6/SO-2017

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „**žalovaná**“) ze dne 12. 1. 2018, čj. MV-123032-6/SO-2017 (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), kterým bylo k odvolání žalobkyně podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), změněno rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační

politiky (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“) ze dne 2. 10. 2017, čj. OAM-29312-7/DP-2017 (dále též „**Prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím **správní orgán prvního stupně** podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), zamítl žádost žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území.
3. Napadeným rozhodnutím, které bylo žalobkyni doručeno dne 12. 1. 2018, žalovaná Prvostupňové rozhodnutí změnila tak, že výrok rozhodnutí zní *„žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu...se zamítá a povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území se neuděluje pro nesplnění podmínky podle § 43 odst. 1 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., neboť řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu ze dne 15. 8. 2012 vedené pod č. j. OAM-18009/TP-2012 bylo pravomocně ukončeno ke dni 13. 2. 2016“*.

II. Rozhodnutí žalované (Napadené rozhodnutí)

4. Žalovaná v odůvodnění Napadeného rozhodnutí shrnula, že **správní orgán prvního stupně** Prvostupňovým rozhodnutím zamítl žádost žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců s tím, že s ohledem na pravomocné ukončení řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu ke dni 13. 2. 2016 netrvá důvod, pro který bylo žalobkyni dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu uděleno.
5. Žalovaná dále uvedla, že z § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že pro kladné vyřízení žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území je třeba splnit kumulativně 3 podmínky, a to, aby cizinec pobýval na území České republiky na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, aby byl pobyt cizince na území České republiky delší než 1 rok a dále, aby trvaly důvody pro udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území. Ze spisového a cizineckého informačního systému cizinců přitom dle žalované vyplývalo, že žalobkyně podala dne 15. 8. 2012 žádost o povolení k trvalému pobytu a řízení o této žádosti bylo pravomocně skončeno dne 13. 2. 2016. V průběhu uvedeného řízení pak bylo podle žalované žalobkyni podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území s platností od 16. 11. 2015 do 13. 5. 2016, přičemž žalobkyně podala dne 8. 4. 2016 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území. Žalovaná poukázala na to, že dne 15. 2. 2016 žalobkyně podala opětovně žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a dne 24. 8. 2017 podala další žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 68 tohoto zákona, přičemž řízení o těchto žádostech nebylo dosud pravomocně ukončeno.
6. Na základě uvedeného žalovaná uzavřela, že žalobkyně na území České republiky pobývala na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, které ji bylo uděleno podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť dne 15. 8. 2012 podala žádost o povolení k trvalému pobytu. Žalovaná zdůraznila, že podle § 43 odst. 1 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) tohoto zákona je předpokladem pro udělení povolení k

dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území trvání důvodů, pro které bylo cizinci uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za totožným účelem, kterými, resp. kterým je dle žalované v posuzovaném případě trvání řízení ve věci žádosti žalobkyně ze dne 15. 8. 2012 o povolení k trvalému pobytu vedené pod sp. zn. OAM- 18009/TP-2012. Vzhledem k tomu, že řízení o této žádosti bylo ke dni 13. 2. 2016 pravomocně ukončeno, ztotožnila se žalovaná se závěrem správního orgánu prvního stupně, podle kterého již v rozporu s § 43 odst. 1 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců netrvá důvod, pro který bylo žalobkyni uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, neboť udělení předmětného víza bylo vázáno na žádost o povolení k trvalému pobytu ze dne 15. 8. 2012. Skutečnost, že žalobkyně podala opětovně žádosti o povolení k trvalému pobytu, je dle žalované pro posouzení naplnění podmínky podle § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců irelevantní, neboť se jedná o nové žádosti o povolení k trvalému pobytu a nově probíhající správní řízení, ve vztahu k němuž nebyla žádost o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona podána. Pro uvedený závěr svědčí dle žalované též dikce § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, kde zákonodárce výslovně používá sousloví „o této žádosti“, tj. o jedné konkrétní. Opačný výklad by pak podle žalované vedl toliko k účelovému podávání žádostí o povolení k trvalému pobytu ze strany cizinců s cílem získání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území a případnému následnému podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem, a tudíž k legalizaci pobytu cizinců na území České republiky, a to v rozporu se smyslem a účelem institutu pobytového oprávnění udělovaného za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) a § 43 odst. 1 zákona.

7. Žalovaná uzavřela, že ačkoliv není v posuzovaném případě dán důvod pro zamítnutí žádosti žalobkyně podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neboť nelze dovodit závažnou překážku pobytu žalobkyně na území, nesplňuje žalobkyně jednu z podmínek pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území uvedenou v § 43 odst. 1 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, z čehož vyplývá, že žalobkyni nelze požadované pobytové oprávnění udělit. Žalovaná doplnila, že provedenou změnou žalobkyni nehrozí újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) věty druhé správního řádu.

III. Žaloba

8. Žalobkyně uplatnila ve stručné žalobě toliko jediný žalobní bod. Namítala, že podmínkou pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území ve smyslu § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je trvání důvodů, pro které bylo cizinci uděleno dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území. Žalobkyně poukázala na to, že dlouhodobé vízum jí bylo uděleno z důvodu probíhajícího řízení o její žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. To však dle žalobkyně neznamená, že by povolení k dlouhodobému pobytu bylo vázáno podmínkou, že stále trvá řízení o žádosti o trvalý pobyt ze dne 15. 8. 2012, které bylo vedeno pod sp. zn. OAM-18009/TP-2012. Nic takového podle žalobkyně ze zákona nevyplývá. Pro splnění podmínky, že stále trvá důvod, pro který bylo uděleno vízum za účelem strpění, podle přesvědčení žalobkyně postačuje, že i ke dni rozhodování o žádosti o dlouhodobý pobyt existuje jakékoli neukončené řízení o žádosti o trvalý pobyt.

IV. Vyjádření žalované

9. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 19. 3. 2018 navrhl, aby byla žaloba zamítnuta, přičemž se v rámci argumentace fakticky omezila na reprodukci závěrů uvedených v odůvodnění Napadeného rozhodnutí.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s rozhodnutím bez jednání souhlasili (jejich souhlas byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován). Žalobkyně přitom nenavrhl provedení důkazních prostředků, které by nebyly součástí správního spisu předloženého žalovanou, a které by bylo třeba provést při jednání.
11. V posuzované věci byla s poukazem na § 43 odst. 1 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území s tím, že na straně žalobkyně nadále netrvají důvody, pro které jí bylo dříve uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, neboť řízení o její žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 15. 8. 2012 vedené pod sp. zn. OAM-18009/TP-2012 bylo pravomocně ukončeno ke dni 13. 2. 2016.
12. Mezi účastníky není sporné, že žalobkyně pobývala na území České republiky na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území s platností od 23. 11. 2015 do 13. 5. 2016, vydaného podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců z důvodu podání žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 15. 8. 2012. Sporným není ani to, že dne 8. 4. 2016 podala žalobkyně žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území podle § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Spor pak není mezi účastníky řízení ani o tom, že řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 15. 8. 2012 bylo pravomocně skončeno dne 13. 2. 2016, přičemž žalobkyně poté podala další žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu; řízení o nich přitom nebyla pravomocně ukončena.
13. Mezi účastníky zůstává v daném případě sporným, zda důvody, pro které bylo žalobkyni vízum dříve uděleno, trvají rovněž v případě, kdy v okamžiku rozhodování o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území podle § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nebylo pravomocně rozhodnuto o jiných, později podaných žádostech žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu. Zatímco žalobkyně byla přesvědčena, že pro splnění podmínky, že stále trvá důvod, pro který bylo uděleno vízum za účelem strpění, postačuje, že ke dni rozhodování o žádosti o dlouhodobý pobyt existuje jakékoli neukončené řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, žalovaná trvala na tom, že v daném případě důvody, pro které bylo žalobkyni uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, s ohledem na pravomocné ukončení řízení o žádosti ze dne 15. 8. 2012 nadále netrvají.

14. Soud připomíná, že podle § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění platí, že „*povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území uděluje ministerstvo na žádost cizince, kterému bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33, pokud pobyt cizince na území bude delší než 1 rok a trvají-li důvody, pro které bylo toto vízum uděleno*“.
15. Z § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění se pak podává, že „*ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který v době platnosti oprávnění k pobytu, jehož platnost nelze prodloužit, požádal na území o vydání povolení k trvalému pobytu podle hlavy IV, pokud je k tomu oprávněn a o této žádosti nebylo rozhodnuto v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území*“.
16. Ze znění ustanovení § 43 odst. 1 podle přesvědčení soudu zcela jednoznačně vyplývá, že pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území České republiky musí cizinec kumulativně splňovat celkem tři podmínky: (i.) muselo mu být dříve uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 zákona o pobytu cizinců; (ii.) pobyt cizince na území bude delší než 1 rok; a (iii.) trvají důvody, pro které bylo vízum zmíněné v první podmínce uděleno.
17. Z ustanovení § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je tedy zřejmé, že povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území České republiky je úzce spojeno s předchozím rozhodnutím správního orgánu o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu cizince na území. Udělení dlouhodobého pobytu dle zmíněného ustanovení má své místo pouze v těch případech, kdy nadále trvají důvody, pro které bylo cizinci takové konkrétní vízum dle § 33 zákona uděleno a kdy lze zároveň důvodně předpokládat, že pobyt cizince na území bude delší než 1 rok.
18. Platí přitom, že pokud důvody, pro které bylo cizinci vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění jeho pobytu na území uděleno, odpadnou, nelze cizinci za tímž účelem, tj. za účelem strpění jeho pobytu na území, vydat povolení k dlouhodobému pobytu.
19. Soud je nucen žalované přisvědčit, že třetí z výše uvedených podmínek aplikace ustanovení § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nebyla v nyní posuzované věci prokazatelně splněna.
20. Soud nepochyboval o tom, že v daném případě bylo žalobkyni vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území s platností od 23. 11. 2015 do 13. 5. 2016 vydáno podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců právě a jedině z důvodu podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 15. 8. 2012. Žalobkyni tedy bylo v souladu s naposledy uvedeným ustanovením zákona o pobytu cizinců předmětné pobytové oprávnění uděleno výhradně v souvislosti s probíhajícím řízením o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podané dne 15. 8. 2012.
21. Je-li v souladu s dříve uvedeným podle § 43 odst. 1 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců jednou z podmínek pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území trvání důvodů, pro které bylo cizinci uděleno konkrétní vízum k pobytu nad 90 dnů, je podle přesvědčení soudu zjevné, že těmito relevantními důvody se na daném skutkovém půdorysu rozumí právě trvání řízení ve věci žádosti ze dne 15. 8. 2012 o povolení k trvalému pobytu, vedeného pod sp. zn. OAM-18009/TP-2012.

22. Žalované je třeba přisvědčit, že smyslem a účelem institutu pobytového oprávnění udělovaného za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je umožnit cizinci setrvat přechodně na území České republiky do doby, než bude rozhodnuto o jeho konkrétní žádosti o povolení k trvalému pobytu za zákonem stanovených podmínek. Uvedený závěr ostatně zřetelně vyplývá již z gramatické metody výkladu ustanovení § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, které striktně spojuje důvody přiznání pobytového oprávnění za účelem strpění s ohledem na probíhající řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu s tím, že „o této žádosti nebylo rozhodnuto...“. Ustanovení § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců tedy zřetelně spojuje nárok na udělení pobytového oprávnění s neskončeným řízením o této konkrétní žádosti o udělení trvalého pobytu.
23. Z ničeho pak nevyplývá, že by snad byla třetí podmínka vydání povolení dle § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. podmínka trvání důvodů, pro které bylo konkrétní vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 zákona o pobytu cizinců cizinci uděleno, splněna i tehdy, kdy sice takové konkrétní důvody s ohledem na pravomocné skončení řízení o předmětné žádosti pominuly, avšak cizinec následně podá jinou, další žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, nadto pak v režimu jiného zákonného ustanovení. Takový závěr by byl dle přesvědčení soudu s ohledem na dříve uvedené v příkrém rozporu se shora popsáním smyslem a účelem institutu povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území dle § 43 odst. 1 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, přičemž by, *ad absurdum* dovedeno, umožňoval cizincům docílit vydání povolení podle § 43 odst. 1 zákona účelovým opakovaným podáváním dalších žádostí o vydání povolení k trvalému pobytu bez ohledu na pravomocné vyřízení té žádosti, jejíž projednávání bylo důvodem udělení víza k pobytu nad 90 dnů dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona.
24. Soud se proto ztotožňuje s žalovanou, že se zřetelem k tomu, že řízení o žádosti žalobkyně ze dne 15. 8. 2012 bylo ke dni 13. 2. 2016 pravomocně ukončeno, nadále netrvaly ty důvody, pro které bylo žalobkyni uděleno předmětné vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění. Správní orgány tedy podle přesvědčení soudu postupovaly zcela v souladu s § 43 odst. 1 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, pokud žádosti žalobkyně o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území nevyhověly. Udělení předmětného víza bylo i dle stanoviska soudu jednoznačně vázáno toliko na probíhající řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 15. 8. 2012.
25. Na základě všech shora uvedených skutečností a důvodů Městský soud v Praze žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. ledna 2020

Mgr. Martin Lachmann
předseda senátu